

ДО
СТОЛИЧНА ОБЩИНА
НА ВНИМАНИЕТО НА:
ЗАМЕСТНИК-КМЕТА
ДОЦ. Д-Р ТОДОР ЧОБАНОВ
НА ВНИМАНИЕТО НА:
ЗАМЕСТНИК-КМЕТА
Г-ЖА РАЛИЦА СТОЯНОВА

ДО
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
НА ВНИМАНИЕТО НА:
Г-Н АНАТОЛИ ИЛИЕВ
Г-ЖА ТАТЯНА ГЕОРГИЕВА
Г-ЖА ИВЕТКА ПЕТРОВА
Г-Н БОТЪО БОТЕВ
Г-ЖА АНЕТА ГРИГОРОВА

СТАНОВИЩЕ

адв. Юлиан Дацев - адвокат от Софийска адвокатска колегия и жител на Столична община

Относно: Доклад с рег. № СОА19-ВК66-4840/18.06.2019 г. относно "Проект на Наредба за управление и разпореждане с общински спортни обекти и туристически обекти на територията на Столична община"

УВАЖАЕМИ ДОЦЕНТ ЧОБАНОВ,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

Във връзка с обявеното обсъждане на проект на нова Наредба за управление и разпореждане с общински спортни обекти и туристически обекти на територията на Столична община, предоставям на вниманието Ви следното становище:

- В заглавието на предложението проект предлагам думите "туристически обекти" да отпаднат. Касае се за легален термин, обозначаващ нещо съвършено различно от предмета на проекта. Отделно, подобно заглавие не е и съответно на съдържанието на проекто-наредбата. В нея няма уредба на управлението и разпореждането с "туристически обекти".

- Вместо това обаче, обширно място проектът отделя (цялата глава трета) на финансовото обезпечаване и подпомагане на спорта, поради което считам за удачно в заглавието на наредбата да фигурира и указания за този предмет на уредба (напр. "и за финансовото подпомагане на спортните дейности").
- Удачно е да се коригира и структурата на някои текстове – доста от сегашните отделни изречения считам, че е редно да бъдат самостоятелни алинеи – напр. чл. 8, ал. 1, изр. 2 да стане ал. 2, чл. 13, ал. 2, изр. 2 и ал. 3, изр. 2, чл. 23, ал. 4, изр. 2, чл. 24 – изр. 1 и изр. 2, чл. 26, ал. 1, изр. 2 и др. подобни, които е излишно да споменавам изчерпателно.
- В частност, моля, обърнете внимание на чл. 42, чиято структура няма нищо общо с предвидената в Указ № 883 за прилагане на ЗНА. Чл. 42 се състои от алинеи, които всъщност обаче по-скоро са точки (логически се налага този извод). В резултат първата алинея (първият ред) е без номер. Би следвало сегашните алинеи да са всъщност точки, а досегашните точки – букви.
- Сходен проблем има и в чл. 43 – той пък се състои от една алинея (1), която се състои от точки.
- Съобразно с Указ № 883 за прилагане на ЗНА, предлагам номерата на главите в наредбата да бъдат изписани с думи, а на раздел I и II от глава втора – с римски, а не с арабски цифри.
- Предлагам също отделната уредба на "спортни съоръжения" да отпадне изцяло от проекта, вкл. и от Допълнителните му разпоредби. Наредбата се издава по приложение на ЗФВС. Същият споменава понятието "съоръжение" на едно-единствено място. Законодателят е изоставил подхода от отменения ЗФВС за уредба на "обекти" и "съоръжения" (легални термини по § 1, т. 30 от отменения закон). Действащият закон в чл. 102. (1) дефинира "спортен обект" като недвижим имот или част от него, който съгласно подробен устройствен план е предназначен за спортни функции, заедно с изградените и/или поставените преместваеми обекти и съоръжения, необходими за практикуване на съответния вид спорт, включващи и необходимите спомагателни и обслужващи обекти и помещения, свързани с неговото функциониране. (2) Спортните обекти са държавна, общинска и частна собственост. Очевидно законът в действащия си вид предполага, че съоръженията са движимости. Това, което проектът дефинира като "спортно съоръжение" по дефиницията на закона е също "спортен обект". Отделно от всичко изложено, за "спортни съоръжения" в проекта се споменава единствено в глава първа – "Общи положения" и в Допълнителните разпоредби, а по-нататък тези съоръжения не са предмет на уредба. Очевидно в тази част проектът взимашта от отмененият закон и действащата Наредба на СОС, посветена на спортните обекти и съоръжения, но това е некоректно.
- В чл. 7, ал. 2 думите "спортния обект" да се заменят със "спортните обекти", както и да отпаднат думите "ако са налице условията за това". Съображения - касае се за списък с обекти, поради което е нелогично обявяването му в един от тези обекти. Въведеното условие "ако са налице условията за това" е крайно неясно – условия за кое? Ако става въпрос за условия за "обявяването" на списъка, то те логично винаги са налице, а допускането на необявяване на практика прави нормата само пожелателна.
- Във връзка с казаното, предлагам навсякъде в проекта, където се предвижда разгласяване на определена информация (напр. чл. 21), освен на интернет страниците, това да става и на самия спортен обект – чрез залепване например на уведомление за това. По този начин ползващите спортния обект, които са най-логичните заинтересовани лица, ще имат наистина възможност да узнаят предстоящите процедури по Наредбата. Това ще доведе до по-голяма прозрачност, гласност и отвореност в дейността на СО. Същевременно, би способствало за

явяване на повече кандидати, което при условията на търг или конкурс определено ще е в полза на СО, т.к. ще се избира между повече предложения.

- Чл. 8, ал. 1 от проекта въвежда едно доста неясно "изключение". Излишно е да се обяснява, че подобни "изключения" създават предпоставки за заобикаляне на закона. Още повече това опасение се засилва от употребеното в ал. 2 на същия член понятие "предоставяне", което сочи на определена трайност в отношенията. Отделно от това, моля, имайте предвид и разпоредбата на чл. 8 от Наредбата за обществения ред на СО. Получава се излишен дуализъм в уредбата и противоречие между двете разпоредби. Предлагам чл. 8 от проекта да отпадне, евентуално – да препраща към реда и условията на чл. 8 от Наредбата за обществения ред на СО. В противен случай се получава и конфликт между компетентността на кметовете на райони и кмета на СО.
- Чл. 9, т. 3 от проекта се нуждае от редакционна корекция – ясно е какво се има предвид, но е неправилно разписано в проекта, поради което предлагам прецизиране.
- Считаю, че в процедурата по отдаване под наем за срокове до 10 и особено – до 30 години, следва като елемент от фактическия състав да се включи и вземането на решение от СОС. Наемът за срок над 3 години е по съществото си разпоредителна сделка. Няма никаква логика в предложения в момента вариант – СОС да дава съгласие по чл. 17, ал. 7 от проекта за наемни договори до една година (които са сделки на обикновено управление), а да не гласува решение при наеми за срокове до 30 години, с които сериозно се ограничават правата на титуляра на правото на собственост - СО. Считаю, че предвиденото в чл. 26 от проекта не е достатъчно. Отделно, неясно е и на кой етап от процедурата действия СОС по реда на чл. 26 от проекта.
- В чл. 12, ал. 3 – не е предвидено кой одобрява този образец на декларация – ако е приложение към наредбата, следва да се приеме заедно с нея.
- чл. 25, ал. 2, т. 4 – ЗОС забранява пренаемането на общинска собственост. Сегашната редакция в проекта предвижда прекратяване при цялостно пренаемане. Това означава ли, че частично пренаемане е допустимо? Като цяло проектът последователно провежда идеята пренаемане да не е допустимо – нито цялостно, нито частично. С оглед на това, да отпадне възможността за частично пренаемане. Ако вносителите считат, че частично пренаемане следва да е допустимо, то тогава не вземайте това ми предложение предвид.
- Чл. 35, ал. 2, т. 1 – предполагам, че под "съответна" община се има предвид СО, а не коя да е друга, поради което е удачна корекция в тази насока на текста.
- Чл. 40, ал. 2 – неясно е за кое финансиране кметът ще предвижда "вътрешни правила". Чл. 40, ал. 3-5 от проекта предвиждат ред и правила да урежда и СОС с решение. Считаю, че редът и условията за разходване на публични средства във всички случаи не е удачно да става с "вътрешни правила", т. к. не иде реч за организационни въпроси на администрацията. Аргумент за това е и чл. 133, ал. 4 от ЗФВС. Още повече, с приемането на наредбата СОС упражнява делегираната му от ЗФВС компетентност, а АПК и ЗНА забраняват тази компетентност да се делегира по-нататък на друг орган. Особено, когато този орган дефинитивно не притежава нормотворческа компетентност, за да му се възлага да въвежда правила (същите очевидно предполагат, че се касае за правила за поведение).
- Чл. 45 от проекта предвижда контрол само "върху безопасността". А кой осъществява контрол върху прилагането на Наредбата като цяло? Налице е празнота, която считаю, че следва да се допълни.
- Чл. 46 дублира идентичен текст от Наредбата за общинската собственост, поради което е и излишен. Нещо повече, недопустимо е едни и същи деяния да са съставомерни по повече от един нормативен акт. Предлагам отпадне.

- Чл. 47 от проекта – незаконосъобразно е на ЕТ да се налага наказание "глоба". Макар и ЕТ да е физическо лице, съгл. чл. 83 ЗАНН приложима спрямо ЕТ е "имуществена санкция"
- Чл. 49, ал. 2 от проекта – грешката в текста е очевидна при прочита му. Думите "кметовете на Столична община" очевидно имат предвид нещо друго. Ако се има предвид кметът на СО, то защо са нужни две отделни алинеи? Ако се имат предвид кметовете на райони – това би противоречало на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА.
- Като цяло обаче, мнението и виждането ми е, че ЗФВС не делегира на СОС административно-наказателна компетентност, поради което глава четвърта следва да отпадне. В противен случай – би била нищожна.
- Ако това не се сподели, предлагам в глава четвърта да се въведат "състави" на нарушения – с обективните им субективни признаци. Не е съответно на принципа за законоустановеност на нарушенията да се предвиди като общо наказуемо нарушаването на цяла наредба. Аргумент за това е чл. 2, ал. 3 ЗАНН – общинският съвет въвежда "съставите на нарушения". Такъв извод следва и по арг. за противното от чл. 31-32 ЗАНН. Отделно – касае се за установен трайно принцип в наказателното и административно-наказателното право, чиято приложимост е несъмнена. Действително, допустими са субсидиарни състави на нарушения, но не и при пълна липса на основни такива.
- На няколко места в проекта се въвежда изискването кандидатите да не са "свързани лица" по см. на § 1, т. 10 ЗФВС. Крайно неясно е обаче да не са свързани с кого - със СО, с кмета на СО, с кмет на район, с член на комисия или с някой друг. Законът ползва дефинираното от него понятие по отношение на свързани физически лица, поради което дефиницията му намирам за трудно приложима в случая. Във всички случаи, ако остане изискването за забрана за "свързаност", против което нямам възражения по принцип, следва да се прецизира – с кого. Евентуално, да се прецени дали не е удачно да се реферира към дефиниция за свързаност по смисъла на друг нормативен акт – ТЗ, ДОПК и пр.
- В § 2 от проекта – допусната е грешка при посочването на разпоредбата на чл. 103, ал. 2, т. 2 от ЗФВС (при допуснатата техническа грешка се сочи ал. 1, т. 2 от закона). Отделно, считам, че като правно основание за издаването на наредбата могат да се посочат в § 2 от проекта също и чл. 107, ал. 2, чл. 108, ал. 3 и чл. 116, ал. 2 от ЗФВС. В допълнение – разпоредби от ЗМСМА (в това отношение последните са посочени само в проекто-решението на СОС, но не и в текста на проекто-наредбата).
- Корекция на правното основание се налага и в проекта за решение на СОС, за да бъде то в унисон с текста на § 2 от наредбата.

Надявам се с горното да съм Ви полезен в стремежа Ви да дадете законосъобразна уредба на обществените отношения на територията на СО.

гр. София, 01.07.2019 г.

С уважение,

адв. Юлиан Дацев